

[Ebba Strange]

at vedkommende nok også bliver det. Men det er jo ikke sikkert; vi ved ikke i dag, hvordan domstolene ville behandle dette her, hvis det blev vedtaget, hvad jeg tror det heldigvis ikke bliver.

Justitsministeren (Engell):

Jeg synes, fru Dorte Bennedsen kom med en meget interessant udtalelse, som jeg gerne vil holde fast i, for hvis jeg forstod fru Dorte Bennedsen rigtigt, er Socialdemokratiets synspunkt nærmest, at man nok vil kunne acceptere det forslag, der foreligger, føler, at der er rigtige tanker og gode argumenter for det, og akkviescerer ved – hvilket jeg kan bekræfte, og som jeg også sagde i mit svar før – at der er tale om et forslag, som kunne være langt mere vidtgående, men som jeg har valgt at udforme som en helt åben og direkte invitation til et Socialdemokrati, hvis medlemmer ligesom medlemmer af regeringspartierne og andre partier her i Folketinget gentagne gange igennem det sidste halve til hele år har givet udtryk for, at de er dybt bekymret over udviklingen på dette område, at det med andre ord er et balanceret forslag, som man – sådan måtte jeg opfatte fru Dorte Bennedsens sidste udtalelse – i og for sig kan være enig i, hvis det ikke var, fordi man havde en frygt for, at andre partier, herunder regeringspartierne, ønskede at gå meget videre, og hvis man først havde ændret et princip, kunne man spørge: Hvor er begrænsningerne så?

På den baggrund vil jeg gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at hvis det er det, der er Socialdemokratiets bekymring, vil jeg da gerne rette den direkte opfordring og give det tilbud til Socialdemokratiet, at hvis vi i enstemmighed kan vedtage det foreliggende forslag, vil der ikke fra min side komme forslag om yderligere stramninger eller ændringer. Skulle det på et eller andet tidspunkt ude i fremtiden blive et aktuelt tema, ville det være noget, man måtte drøfte sammen, hvortil kommer – lad mig så sige det – at det jo ville være Socialdemokratiet, der bestemte, sådan som Folketinget nu er sammensat, om der kunne skaffes et flertal for sådanne ændringer, for som mandaterne er fordelt, er det jo Socialdemokratiet, der afgør, om dette forslag kan gennemføres eller ej.

Derfor må jeg sige til fru Dorte Bennedsen, at hvis man føler – og det behøver fru Dorte

Bennedsen ikke at svare på her i dag – at man gerne vil drøfte disse synspunkter, er jeg meget parat til en sådan drøftelse under det videre udvalgsarbejde.

Hvad angår de konkrete sager, må jeg gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at jeg ikke kan sige, om retten, hvis de eksempler, jeg her har modtaget fra politiet fra dagligdagen, kom for en domstol og denne lovbestemmelse var gældende, ville acceptere anonym vidneførelse, for det er som bekendt dommerens afgørelse. Det er muligt, at der er nogle af disse eksempler, der ikke er anvendelige, fordi de ligger uden for det, lovforslaget lægger op til. Når jeg nævnte dem, var det også først og fremmest for at understrege, at der i mange sammenhænge er problemer for politi og anklagemyndighed, men det er jo Folketingets ansvar at lægge et snit, og det er det, jeg gør i dette forslag, som jeg mener er meget balanceret. Det kunne være langt mere vidtgående, men jeg har netop følt, at det var vigtigt, der her var noget, vi kunne enes om, og jeg kendte jo også Socialdemokratiets betænkeligheder og krav til det retssikkerhedsmæssige.

Fru Ebba Strange spurgte, hvad det er for nogle vidner, jeg i det hele taget taler om. Det mener jeg nu er rigtig godt beskrevet i forslaget, og det vil jeg da gerne uddybe under det videre udvalgsarbejde, men jeg kan nævne som eksempel – og der kunne nævnes mange andre – et normalt troværdigt vidne, som fra sin bil overværer et voldeligt overfald eller et røveri på gaden og det til retten oplyses, at vidnet var tilfældigt på stedet og ikke kender den tiltalte. I et sådant tilfælde er det meget svært at se, hvordan den tiltaltes muligheder for et forsvar skulle forbedres ved, at vidnets identitet røbes for den tiltalte. Sådan vil der kunne findes en række andre eksempler, hvor man kan sige, vi taler om kerneområdet, og det vil jeg gerne bidrage til under det videre udvalgsarbejde.

Men dem, vi ønsker at give en bedre beskyttelse, er netop mennesker, som tilfældigt bliver vidne til vold, overfald og tilsvarende, uden at de selv har noget som helst med det at gøre og som hovedregel overhovedet ikke ved, hvem de involverede er.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):